

ίσηνομίαν Δεσποτισμός, ο Λαός των Αθηνών προσδιορίζει την διάρκειαν τούτων των νυν εκλεγέντων Δημογερόντων ῥητῶς ἐκασίον· ἐπικυρεῖ καὶ διὰ τὸ μέλλον τὸν παλαιὸν τοπικὸν καὶ δίκαιον Νόμον, τοῦ νὰ ἐκλέγῃται κατ' ἔτος καὶ νὰ παρρησιάζονται εἰς τὴν Διοίκησιν νέοι Δημογερόντες, χαρακτηρισμένοι ὁμως μὲ πατριωτισμὸν καὶ μὲ τὴν πρὸς τοὺς νόμους εὐπειθειαν.

« Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸ χιλιόστῳ ἀτακιοστοῦν εἰκοστὸν ἔτος, τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ Μαρτίου μηνός. »

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΥΡΙΓΓΕ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀγγλίας ἀπέριψε πάλιν πρὸ τινῶν ἡμερῶν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας νομοσχέδιον, δι' οὗ ἐξήτειτο ἡ ἀδεια πρὸς διόρυσιν τῆς περιλαλήτου καταστάσεως ὑποβρυχίου σύριγγος τῆς Μάγξης. Οἱ Ἀγγλοὶ δὲν δύνανται νὰ κατανικήσωσι τοὺς πατριωτικοὺς φόβους, οὓς διεγείρει αὐτοῖς ἡ ἐπιχείρησις αὐτῆς γνωστὰ δὲ εἶνε αἱ περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς ἀρνητικαὶ γνωμοδοτήσεις τῶν ἐπισημοτάτων Ἀγγλῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν. Ἐν ἐνὶ τῶν σπουδαιοτέρων περιοδικῶν ὁ ναύαρχος Dunsany ἔγραφε περὶ τοῦ νέου τούτου Δουλείου ἔπικου:

« Τίς δύναται νὰ μὴ βεβαιώσῃ ὅτι νύκτα τινα ὀλίγα ἑκατομιάδες ἀνδρῶν ἐνόπλων, διὰ προδοσίας ἢ ἐξαπίνης ἐπιπίπτοντες, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ καταλάβωσι τὸ Δουῖρον, καὶ αὐτῶ νὰ γείνωσι κύριοι τῆς εἰσόδου τῆς σύριγγος, ματαιοῦντες πᾶσαν προτομασίαν ἡμῶν πρὸς ἀνατίναξιν αὐτῆς δι' ὑπονόμων. »

Μάτην οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς σύριγγος εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ Βρετανοῦ ναύαρχου ἀντέταξαν ὅτι αἰφνιδία κατάληψις τῆς σύριγγος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη, ἀλλὰ μόνον κατόπιν κηρύξεως πολέμου, καὶ ὅτι ἦτο ὕβρις πρὸς τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἢ οὕτως ἀνυποστόλως ἐκφερομένη ὑπόνοια ὅτι ἠδύνατο νὰ προῆλθῃ εἰς τοιαύτην βδελυρὰν ἐπιβουλήν περιφρονοῦν καὶ τοὺς στοιχειωδέστατους κανόνας τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀπαισιοδόξων κατίσχυσαν, καὶ ἡ ἐπιχείρησις ἐματαιώθη ἐπὶ τοῦ παράνοτος διὰ τῆς ψήφου τοῦ Κοινοβουλίου. Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν διάσημον Γάλλον οἰκονομολόγον κ. de Molinari ἵνα δημοσιεύσῃ ὀρθοτάτας τινὰς σκέψεις περὶ τοῦ ἔργου τῆς ἐκ τῆ ἀγγλικῆς βουλῆς ψηφορίας, ἐπιφέρει οὐχ ἦτον ὅτι ἀσφαλὲς δύναται τις νὰ προῆλθῃ ὅτι ἀντίδρασις θὰ ἐπέλθῃ μετ' οὐ πολὺ εἰς τὸ νυν ἐπικρατοῦν ρεῦμα τῶν γνωμῶν, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ ἀναγκῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν, προσερχομένων ἐκ τοῦ γινομένου ἀνταγωνισμοῦ.

Ἀπὸ τῆς κατισχύσεως τῆς πολιτικῆς τῆς ἐλευθερίας συναλλαγῆς ἡ Ἀγγλία κατέστη ἡ μεγάλη

ἐμπορικὴ ἀποθήκη τῶν ποικίλων εἰδῶν καὶ πρώτων ὑλών· εἰς Λίβερπουλ καὶ Λονδίνον, κομίζονται ἐκ παντὸς σημείου τοῦ κόσμου τὰ δημοπρατικά, οἱ βάμβακες, τὰ ἔρια κτλ. ἅτινα κατόπιν ἀποστέλλονται ἐκείθεν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἡπειρόν. Ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ στιγμή — καὶ δὲν εἶνε ἴσως πολὺ μακρὰν ἡ στιγμή αὕτη — καθ' ἣν οἱ ἡνωσικοὶ λιμένες τοῦ Λίβερπουλ καὶ Λονδίνου δὲν θὰ δύνανται νὰ ἀνταγωνισθῶσιν ἐπιτυχῶς πρὸς ἄλλους ὡς πρὸς τὴν πραγμῆθειαν τῶν εἰδῶν ἐκείνων εἰς τὴν Βυρῶπην, παρὰ μόνον ἐὰν γείνωσι λιμένες ἡπειρωτικοί, τοῦτέστιν ἐὰν δύνανται νὰ ἀποπέλλωσιν, ἀνευ μεταδιβάσεως εἰς ἄλλα σκάφη, ὡς συμβαίνει εἰς τοὺς λιμένες τῆς Ἀθήρης, Ἀμστερδάμης καὶ Ρότερδάμης, τὰ δημοπρατικά, τὸν βάμβακα καὶ τὸ ἔριον εἰς τὰ γαλλικά, τὰ γερμανικά καὶ τὰ ἐλβετικά ἐργαστάσια. Τότε οἱ Ἀγγλοὶ θὰ ἐννοήσωσι κάλλιον τὴν χρησιμότητα τῆς ὑπογείου σύριγγος ὑπὸ τὸν πορθμὸν τῆς Μάγξης, ἐνθ' οἱ Γάλλοι, Βέλγοι, Ὁλλανδοὶ καὶ Γερμανοὶ δὲν θὰ εὐχαρισθῶσιν ἴσως καλῶς δι' αὐτήν. Παρὰ τὰς δυσκόλους προγνώσεις τῶν ναυάρχων καὶ στρατηγῶν τὸ ῥήγμα θὰ γείνη ἴσως ἀφεύκτως, ἡ σύριγγὲ θὰ σκαφῆ. Ἡ ἐπιχείρησις εἶνε ἐξήτημα χρόνου μόνον.

— εκ πρτομικῶν πρ νῆ ραίβι ρακίονυ ἐν δ. Λ. Α. νωτ ροτοίελα π κη ρακίονυ ἐπὲ στυλοσφρη ροκιοσφρ καὶ ρακίονυ ἐπὲ στυλοσφρη ἐπὲ στυλοσφρη νολύφ νολύφ ρακίονυ ἐπὲ στυλοσφρη ἐν ἐπὲ στυλοσφρη

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΙΑΡΗ

— ἐκ τῶν πολλῶν ἐπεισοδίων τοῦ πολεμικοῦ βίου τοῦ Κριαρῆ, οὗ ἡ χαρακτηριστικώτατα τοῦ ἀνδρός ἀποσπῶμεν ἐξ ἐκτενοῦς βιογραφίας αὐτοῦ, δημοσιευθεῖσης ἐν τῇ « Ἀκροπόλει » ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἐπανόστασιν τοῦ 1866 γραμματέως αὐτοῦ χρηματίσαντος κ. Κ. Ἀργυροπούλου.

« Ὁ Εὐκαγεῖτης πῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1866, πρῶτος ὁ Κριαρῆς προσέβαλέ τους τούρκους ἐπιτυχῶς ἐν Σταυρῷ τῆς Κανδάνου. Κατὰ τὴν μάχην ταύτην συνελήφθη ζῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ὁ ἀδελφός αὐτοῦ Θεόδωρος, ὅτε δὲ οἱ ἐντόπιοι Τούρκοι δισμέλζον αὐτὸν καὶ ἐφώνησαν ἐκ τῆς ἀπέναυτι φάραγγος « Καπετὰν Κωσταντῆ, ἔλα νὰ πάρῃς κρέας », αὐτὸς ἀταράχως ἀπήντησεν ἡγήσῃ τέ τον καὶ φάσῃ τον, βρωμῶσκυλα ». Ἄρτε γενοςφῶτ ἐκ τοῦ Ἰο.

« Ἄλλοτε πάλιν ἐν καιρῷ μάχης ἐν Μελιδιώνῳ τοῦ Ἀποκορώνου ἀγγειλαν αὐτῷ ὅτι ἐπληρώθη καιρῶς ἐκεῖ που πλησίον μαχόμενος ὁ υἱός του ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπήντησε μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀταραξίας: « ἄς ὑπάγῃ εἰς Ἰστρονί », καὶ ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους πολεμῶν. Ἐπὲ στυλοσφρη ὁ ὁ ὠτῶ Θωαμυστὰ ἀληθῶς μαρτύρια τῆς καρτεροφυχίας καὶ τοῦ ἀτεγήτου φρονήματος τοῦ ἀνδρός, παρορῶντος καὶ αὐτὰ τὰ τιμαλφέστατα χάριν τῆς πατρίδος.

λὴν διὰ τινὰ ὑπόθεσιν. Ὁ βασιλεὺς ἰδὼν αὐτὸν τῷ εἶπε: Ἐ! λοιπόν, κατεδικάσατε τὸν προστατευόμενόν μου; — Naί, Μεγαλειότατε, ἀπήντησεν ὁ δικαστής, διότι ἐπέισθημεν ὅτι εἶχεν ἄδικον. — Τὸ ἐπερίμενα, ἐπανάλαβεν ὁ βασιλεὺς. Ἄν δὲν ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ὑπόθεσίν μου, ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν προσδοκίαν μου.

Ἄγγλικά φύλλα πολὺν ποιῶνται λόγον περὶ τῆς ἐφευρέσεως νοήμονος καὶ ἐπιχειρηματικοῦ Ἑλλήνος, τοῦ κ. Βολανάκη, ὅστις κατώρθωσε νὰ κατασκευάζῃ νέον εἶδος σοκολάτας εὐνοπατίας, ἅμα δὲ καὶ θρεπτικῆς, ἀναμιγνύων μετὰ τοῦ κακάου ξυλοκέρατα. Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Βολανάκη ἀνδρῶν ἐν Λονδίῳ ἐργαστάσιον ἔχει μεγάλην ἔκτασιν καὶ σύγκειται ἐκ πολλῶν κτιρίων συνεχόμενων πρὸς ἀλλήλα, 15 δὲ μηχαναὶ μεταβάλλουσι τὴν πρώτην ὕλην εἰς γευτικωτάτην σοκολάταν τεθειμένην ἐντὸς κομφῶν κιβωτίων. Ἡ κατανάλωσις τοῦ προϊόντος, ὅπερ εἶναι γνωστὸν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Bolonakis Chocolat Paster», προσέλαβεν ἤδη μεγάλας διαστάσεις.

Ἐπιρροὴ τοῦ χρώματος τῶν πτερῶν ἐπὶ τῆς ἐπιπέσεως. Κατὰ τὰς παρατηρήσεις Γερμανοῦ φυσιολόγου τὸ βαθύχρουν πτέρωμα τῆς ὀρνίθου μεγάλης ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῆς ἐκκολάψεως τῶν ὠδῶν, διότι αὐξάνει τὴν δραστηριότητά της, ἐπιταχύνει καὶ ἐν γένει ἐπιβοηθεῖ αὐτήν. Ἡ κυριώτερα ἐξήγησις τοῦ φαινομένου εἶνε ὅτι τὰ βαθέος χρώματος πτερὰ ἀπορροφῶσι κάλλιον τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐξωτερικὴν θερμότητα καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ὑψωσίν τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος τῆς ὀρνίθου καὶ ἔξωθεν καὶ ἔσωθεν. Αἱ καλά κλωσσαι, ἐκτὸς τινῶν ἐξαιρέσεων, ἔχουσι βαθύ πτέρωμα, ἀλλὰ τὸ χρῶμα τοῦτο ἀσκει ἐπιρροὴν ὑπὸ ταύτην τὴν ἐποψίν ἐπὶ μόνον τῶν ὀρνίθων, αἵτινες ζῶσιν εἰς ἐλεύθερον ἀέρα καὶ ὑφίστανται τὴν ἐπενέργειαν τοῦ ἡλίου, οὐχὶ δὲ ἐπ' ἐκείνων, αἵτινες τηροῦνται κεκλεισμένοι, ἢ ἐν τεχνητῇ θερμότητι. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος φαινόμενον δὲν παρατηρεῖται εἰς μόνον τὰς ὀρνίθους, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλα πτηνά. Αἱ λευκαὶ χήνες καὶ εἶδη τινὰ νησῶν ἀνοικτοῦ χρώματος ἐκκολάπτουσι τὰ ὠὰ τῶν σπανιώτερον τῶν ἄλλων.

Αἱ ἐφημερίδες τοῦ Μονάχου ἐδημοσίευσαν τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν:

« Πάντες οἱ τυφλοὶ ὡς καὶ οἱ πάσχοντες ἐξ ἀσθενείας τῶν ὀφθαλμῶν θέλουσιν εἰσθαι δεκτοὶ εἰς τὸ ἐσχάτως ἐν Τεγερνσέη ἰδρυθὲν ὀφθαλμοιατρεῖον. Οἱ ἐνόσει, ἐφοδιαζόμενοι μὲ πιστοποιητικὰ μαρτυροῦντα περὶ τῆς καταστάσεώς των θέλουσιν εἰσαγεσθαι καὶ διαμένει δωρεάν ἐν τῷ καταστήματι.

Ἰ. Υπογρ. Κάρολος-Θεόδωρος, ἰατρὸς καὶ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς »

Ὁ ἀσκληπιάδης οὗτος οὐδεὶς ἄλλος εἶνε, ἢ ὁ ἀδελφὸς τῆς αὐτοκρατείας τῆς Αὐστρίας, διαπρεπῆς πρίγκηψ, ἀλλὰ διαπρεπέστερος ὀφθαλμίατρος, φρονῶν ὅτι ἡ καλλιτέρα χρῆσις τῶν ἡγεμονικῶν αὐτοῦ ὠρῶν εἶνε ἡ γινομένη ἐπ' ἀγαθῶ τῆς δυστυχίας καὶ τῆς ἐπιστήμης.

Τὸ τελευταῖον φυλλάδιον τῆς ὑπὸ τοῦ Μάξιμ-λαν ἐκδομένης ἐγκρίτου ἀγγλικῆς ἐπιθεωρήσεως περιέχει ἀφήγησιν ἐκδρομῆς εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Χίου. Ὁ συντάκτης τῆς πραγματείας Θεόδωρος Βέντ λέγει προειμαζόμενος ὅτι τὴν ἐκδρομὴν δὲν ἐπεχείρησεν, ὅπως ἐπισκεφθῆ τὰ ἐρείπια τῶν σεισμῶν, ὅπως θαυμάσῃ τὴν κάλλονην τῆς πεφημισμένης νήσου καὶ γευθῆ ἐπὶ τόπου τὴν μαστίχην, ἀλλὰ διότι ἤκουεν ὅτι, α διανύων ἐπὶ ἡμῶν τοῦ δύο ἡμερῶν ὁδόν διὰ τῶν ὁρέων θ' ἀφικνεῖτο εἰς τὸ χωρίον Πυργί κατοικοῦμενον ὑπὸ Ἑλλήνων τοῦ ἀρχαίου ἰωνικοῦ τύπου, ὧν οἱ φιλοξενία ἦτο παροιμιώδης καὶ ὧν τὰ ἔθιμα ὑπερίμνησκον ἐν πολλοῖς τὰς περιγραφὰς τῶν ποιητῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος». «Τὰ νότια χωρία τῆς Χίου ὁμοιάζουσι πρὸς φρούρα. Δὲν ἔχουσι μὲν κυριολεκτικῶς τείχη, ἀλλὰ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῶν οἰκιῶν ἐνοῦται οὕτως, ὥστε ἀποτελεῖ κυκλοτερῆ ὄχυρῶσιν. Αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν ἐκβάλλουσι εἰς ὁδὸν ζωννύουσαν ἐνδοθεν τὴν κώμην. Συνήθως ἡ κώμη ἔχει τέσσαρας εἰσόδους, ἧτοι στοὰς ὑπὸ τὰς οἰκίας, αἵτινες τὴν νύκτα κλείονται. Πολύριθμοι στεναὶ ὁδοὶ φέρουσι πρὸς τὸ κέντρον τῆς κώμης, τὴν πλατεῖαν, ἧς ἐν μέσῳ ὑψοῦται πολλὰκις πύργος ἐκ τῶν χρόνων τῶν γενουησιῶν. Τὸ ἰσόγειον τοῦ πύργου κατέχεται ὑπὸ καφενεῖου, ὃ δὲ ἀνώτερος ὄραρος, εἰς ὃν ἀνέρχεται τις διὰ φορητῆς κλίμακος, χρησιμεύει ὡς ἀκρόπολις ἐν ἡμέραις ταραχῶν. Τοιοῦτον ἦτο τὸ χωρίον Πυργί, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶμεν, ἐγάρημεν δ' ἰδόντες ὅτι ὁ οἶκος τοῦ φίλου μας ἐβλεπε πρὸς τὴν πλατεῖαν καὶ οὐχὶ πρὸς τὴν ῥυπαρὰν καὶ σκοτεινὴν ὁδόν, ὃ ἦς εἰσήλθομεν». Ὁ Κ. Βέντ περιγράφει μετὰ χάριτος τὴν οἰκοδόμοισιν τοῦ Κυρᾶν Κυριακῆν καὶ τὴν λοιπὴν οἰκογένειαν, ὡς καὶ τὰ ἀρχαῖα ἦθη καὶ ἔθιμα τῶν ἀγαθῶν νησιωτῶν, τὰς σπονδάς, τοὺς γραφικοὺς χορούς, τὰ ἀρμονικὰ ἄσματα. Περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Πυργί λέγει ὅτι οὔτε ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὔτε ἐν Ἀθήναις, οὔτε ἀλλαχοῦ εἶδεν ὠραιώτερον πρότυπον βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. «Ὅτε τὸ ἐσπέρας ἤρξατο ἡ συνδιάλεξις, οἱ χωρικοὶ ἀπηύθυναν παντοσείδεις ἐρωτήσεις περὶ Ἀγγλίας καὶ ἰδίως περὶ Γλάδστωνος. « Πᾶς Ἕλλην, λέγει ὁ Κ. Βέντ, λατρεύει τὸ ὄνομα τοῦ Γλάδστωνος, πολὺ δ' ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν φιλοξενούντων με, ὅτε εἶπον ὅτι ἐσπούδασα ἐν Ὁξφόρδῃ. « Τότε λοιπόν, ἀνεφώνησαν οἱ ἀκούσαντες, εἶσαι συμμαθητῆς τοῦ Γλάδστωνος ». Ἐνόμισα φρόνιμον ν' ἀπαντήσω καταφατικῶς εἰς τὴν νέαν ἀποψίν τοῦ ζητήματος ».